

JÁNOSHALMI HARANGOK

Ára: 50 forint

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XIII. ÉVF. 5. SZÁM

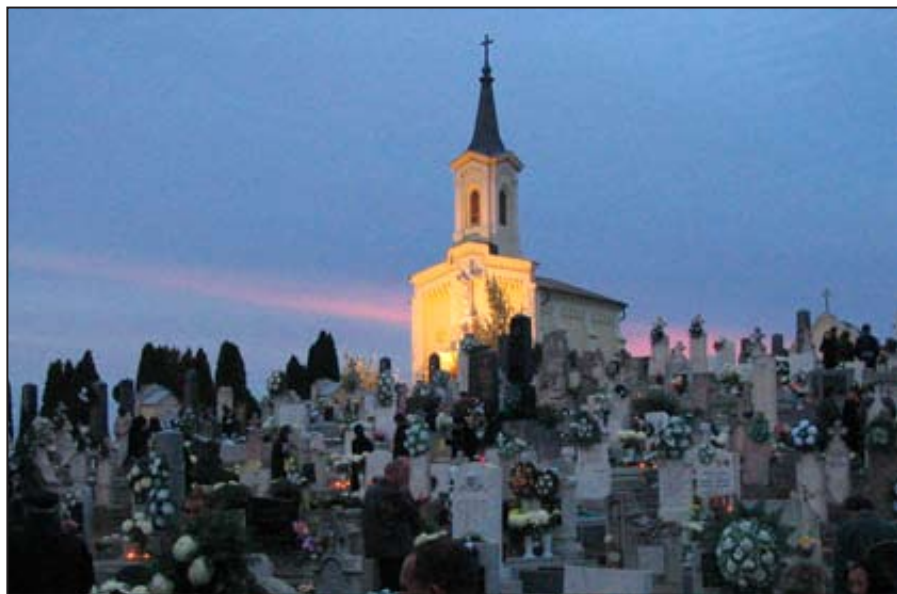
2010.

MINDENSZENTEK

www.szentanna.org

Van reménységünk!

Halottak napja, évről évre felszakítja az emberek szívében a fájó sebeket. Sokan úgy gondolják, hogy a sír eltemet mindent: nemcsak a földi örömöket, hanem a hitet, reményt is. Ezért figyelmeztet Szent

Pál apostol minket: „Ne úgy gyászoljatok, mint akiknek nincsen reménységük!” Mi a mi reménységünk? Az, hogy Jézus legyőzte a halált.

(folytatás ► a 2. oldalon)

Van reménységünk!

(folytatás ◀ az 1. oldalról)

Lázár feltámasztása: Jézus, Lázárnak jó barátja volt. S amikor jönnek a hírvivők, hogy menjen és segítsen Lázáron, mert halálán van, - Jézus nem megy. Csak 3 nap múlva indul el. S ezt mondja tanítványainak: „Lázár meghalt. Menjünk el.” S tudjátok, hogy a már 4 napja eltemetett Lázárt Jézus a sírból hozza ki, feltámasztja halottaiból. Miért tett így? Hogy bebizonyítsa szavait: „Én vagyok a feltámadás és az élet, s aki bennem hisz élni fog örökre! Isten az élet és a halál ura! Mindnyájunknak meg kell halnunk a földi élet számára, hogy feltámadhassunk az örök életre. Beszélhetünk „megváltó halálról” és „üdvözítő halálról”

Van, aki számára a halál már „megváltást” jelent, hisz annyit szenvedett. Talán évtizedeken keresztül nyomta a betegágyat. Mondjuk is:” A jó Isten már jót tenne veled, ha magához venné.” De van, akinek üdvösségére válik a halál. Pörlekedünk Istennel: Uram miért én? Miért az enyémet viszed el? Ki ismeri Isten titkait? Van, akinek azért kell előbb meghalnia, hogy megmenthesse Isten a lelkét az örök életre. Hány fiatal halott van? Honnan tudjuk, hogy Isten nem így mentette meg lelkét a későbbi bukásuktól, talán az örök kárhozattól? Van, akinek azért kell elmennie, mert amíg itt volt, övének öröme volt. De később talán szomorúságára, vagy szégyenére lett volna. A mai élet éppen elég példát mutat mindenre! Csak Isten tudja, hogy mit, miért tesz. Ezért, nekünk hívő embereknek, készen kell lennünk a halálra! Akár milyen szomorú is búcsút venni azoktól, akiket szerettünk itt a földön, mégis bele kell nyugodnunk, mert tudjuk, hogy

van viszontlátás, van örök élet! Jézus nekünk is barátunk, miként Lázárnak az volt! És a halál nekünk is üdvösségünkre válik, ha hiszünk Benne, ha szeretjük Őt! A régi emberek tudtak szépen meghalni. Keresztény módon meghalni. Felkészültek rá. Hívták a papot. A rokonok, szomszédok körülvették a beteg ágyát és együtt imádkoztak érte, az üdvözítő halálért. Nyíró József, az erdélyi író a következőket írja le könyvében: „Öreg székely hívatja a papját. Még az udvaron dolgozgat, amikor megérkezik a plébános. Mi baj, András bácsi? Hiszen nem is beteg. - Azt én tudom plébános úr. S bemennek a szobába. Az öreg ágyba fekszik, felkészül a nagy útra. Másnapra meghalt. Istennel megbékélve, mindenkitől elbúcsúzva ment el véglegesen”.

Ma, félnek a beteghez papot hívatni. Hátha megijed a beteg. Pedig ő tudja legjobban, hogy közeleg az órája. Ma már legtöbbször elhagyatottan, kórházak ágyán hálnak meg. Magányosan, s talán reménytelenül. De sok szép példa van az ellenkezőjére is. Máriagyűdön voltam az ősszel. Elsőpénteken elmentem a Szociális Otthonba gyóntatni, áldoztatni a beteget. Mennyi áhitat, mennyi hit volt a szívükben. Volt, aki fel sem tudott kelni az ágyban, s mosoly volt az arcán, amikor feléje nyújtottam az Oltáriszentséget!

Jézus a betegek barátja! Élők és holtak Ura és Bírója! Készüljünk fel a vele való találkozásra!

Jézusom, én hiszek Tebenned, hiszek a megígért örök életben, mert találkozni akarok azokkal, akiket szerettem itt a földön és találkozni akarok Veled az örök élet Királyával!

Nagyidai Zsolt plébános

Idős ember imája

Uram! Vigyázz reám, hogy öreg koromban is szerethető legyek. Fékezd meg túlbuzgóságomat, amellyel azt képezem, hogy nekem minden témához, mindig mondanom kell valamit.

Szabadíts meg attól a jó szándékú segíteni-akarástól, amellyel mindig én akarom elrendezni mások rendezetlen ügyeit. Ne vegyem zokon, ha az emberek beavatkozásnak nevezik az én segíteni akarásomat.

Taníts meg arra, hogy okos legyek, de nem okoskodó.

Legyek mindig kész a szolgálatra, de a mellőzést is el tudjam fogadni. Sok bölcsességet halmoztam fel életemben és nagyon sajnálom, hogy ezt talán nem tudom másoknak továbbadni. Beletörődöm ebbe Uram. De ugye megérted azt a kérésemet, hogy legalább néhány barátom maradjon mellettem ezekben az utolsó években.

Taníts meg arra, hogy tudjak hallgatni a betegségeimről és a nehézségeimről. Ezek évről évre növekednek és velük együtt nő bennem a hajlandóság arra, hogy mindig ezekről beszéljek.

Nem merem azt a nagy kegyelmi ajándékot kérni tőled, hogy őszinte együttérzéssel tudtam hallgatni másoknak a betegségekről szóló folyamatos panaszzkodását. De legalább arra adj erőt, hogy türelmesen végighallgassam őket. Azt sem merem kérni, hogy halványodó emlékezőképességemet erősítsd meg olyanná, amilyen régebben volt. Inkább azt kérem, hogy adj nekem több szerénységet és kevesebb magabiztosságot, amikor előfordul, hogy

ugyanarra az esetre mások másként emlékeznek, mint én.

Ajándékozzál meg azzal a csodálatos bölcsességgel, amely beláttatja velem, hogy én is tévedhetek. Taníts meg arra, hogy az előítéletektől és irigységtől mentesen fel tudjam fedezni az utánam következő nemzedékek igazát és ajándékozni nekem azt a derűs szabadságot, hogy sok jót tudjak mondani fiatalokról. Tölts be úgy a Te szeretetteddel, hogy vénségemben is szívesen szóba álljanak velem az emberek. Tudom, hogy nem vagyok szent, de azt is tudom, hogy az öregember örökös zsörtölődése az ördög munkájának a csúcsteljesítménye. Engedd, hogy Simeonnal együtt mondhassam: Látták szemeim a tőled küldött Üdvözítőt! És amikor bölcs szereteted úgy látja, hogy érkezett az én időm, akkor át is ölelhesselek Téged. Amen.

Isten bőséges áldását kívánjuk az idősek életére!

„Jól csak a szívével lát az ember...”

Mindenütt halljuk, látjuk mostanában, hogy nagyon nehéz időszakot élünk, egymást érik az árvizek, belvizek, különböző természeti katasztrófák, csapások, tragédiák és sok a szükségben élő, szenvedő ember.

Egyre közeleg a tél és sokan vannak, akik a nehézségek miatt szorongva vagy félelemmel gondolnak rá.

A természeti csapások és nagy katasztrófák megrendítenek bennünket. Egy darabig, ha megtehetjük, nagy részvétellel segítünk is, de az emberi természetből adódóan egy idő után elfeledkezünk róla.

A körülöttünk élő, vagy közelünkben nehezen élő, segítséget szoruló emberekkel kapcsolatban méginkább így van. Hajlamosak vagyunk arra, hogy hűvös ésszel ítéljük meg a dolgokat, úgy mondjuk, hogy józan megfontolással. Néha azt gondoljuk, hogy maga tehet róla, hogy idejuttott, miért tett így vagy úgy, miért nem gondolt előtte erre vagy arra. Lám idejuttott! Lehet, hogy így van, lehet, hogy igazunk van! Mégse legyen ez a szempont a segítségnél!

Ha egy család, egy magányos öreg vagy beteg szenved, vagy egy kisgyerek éhez, ne ilyen szempontjaink legyenek! Próbáljuk a szívünkkel nézni a szükségben lévő embereket és meglátni bennük a szenvedő Krisztust!

Az évszázadok során számtalan példa adatott számunkra az igazi keresztény fel fogásról és az igazi keresztény magatartásról. Ilyen példa nekünk Árpád-házi Szent Erzsébet a nagy magyar szent is, akit az egész világ megismert melegsívével, szegényeket segítő szeretetéről, pedig csak 24 évet élt. S meg kellett küzdenie, tüiringiai férje családjának ellenállásával is, hogy segíthessen.

Példája máig hat Magyarországon is és az egész világon. Tanítson bennünket arra, amit az egyik szép ifjúsági énekünk így

fejez ki:

„Jézus néz rám a két szemedből,
arra kér, arra vár, hogy megértsem...”

Jézus néz rám a két szemedből,
arra kér, arra vár, hogy szeressem...”

Természetesen arra is, hogy ha megtehetem, segítsék, mert minden szenvedő embertársunkban Jézus vár tőlünk segítséget!

Szent Erzsébethez hasonlóan, ilyen korban hozzánk közelebb élő példaképünk Kalkuttai Teréz anya is, aki nővéreivel az utcáról vitte be az elhagyott, éhező csecsemőket és a haldokló, magányos, beteg öregeket. Szeretettel és segítséssel adott jövőt a kicsinyeknek és emberi méltóságot, szeretetet, az utolsó napjaikat élőknek.

Körülöttünk is sok a szenvedő!

Egy másik szép ifjúsági énekünkben találjuk ezt a sort:

„...Kár nincs elég, ölelni mindenfelé,
valamennyi arc mind Krisztusé...”

Természetesen a gyakorlati életből tudjuk, hogy ez nem mindig könnyű. Mégis, ha Jézust akarjuk követni, törekednünk kell rá és szívünkkel nézni az embereket. Antoine de Saint-Exupéry írja, hogy:

„Jól csak a szívével lát az ember,
ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.”

Istentől kapott ajándékként, mindegyikünk szíve mélyén ott szunnyad a jóság, a szeretet és a készség a segítséres. Ébresszük fel ezeket magunkban, hogy meglássuk, észrevegyük a nehézségeket, és ahogyan tehetjük, segítsünk a szükségben szenvedőknek! Akkor számos embertársunknak könnyebb lesz a telet és más nehéz időszakot átvészelni. Nekünk, pedig öröm és békesség tölti el a szívünket, hogy megtettük, amit lehetett. Adja Isten, hogy így legyen!

Martinek Erzsébet
a jánoshalmi Máltai Csoport nevében

Egy év után új plébánost köszöntöttünk Jánoshalmán

Az augusztus elsejei szentmisén Malustyik Béla a jánoshalmi egyházközség képviselő-testületének világi elnöke köszöntötte az új plébánost, Nagyidai Zsolt atyát: „Egy nagy családban vagyunk. Ebbe a nagycsaládba érkezett te is. Ez a nagycsalád itt van körülötted. Nemcsak jánoshalmiak, hanem fehértóiak, kéleshalmiak, és még talán messzebből is, hiszen ma van a legszentebb ünnep az egyházközségünkben, templomunk búcsúja, Szent Anna tiszteletére is mutatjuk be ezt a szent misét. Városunkban, egyházközségünkben nagyon sok közösség van. Az elmúlt évben is két új közösség alakult. Kérem, hogy ezeknek a közösségeknek legyen lelki vezetőjük, éppúgy, mint városunk aprajának-nagyjának. Köszönjük, hogy elfogadtad ezt a meghívást az Istentől, a Szentatyától, az Érsek atyától.

Kérjük, hogy töltsd be jánoshalmi tisztséged nagy-nagy szeretettel”.

Czeller Zoltán polgármester Jánoshalma Város önkormányzata és képviselő-testülete nevében köszöntötte Jánoshalmán, azt az embert, ki nem régiben Bácsbokod Diszpolgára lett: „Engedje meg, hogy kívánjak önnek itteni munkálkodásához, nagyon sok sikert jó együttműködést a jánoshalmi emberekkel! Isten áldását kérem munkájára!”

Nagyidai Zsolt köszöntötte a jánoshalmi híveket. Hangsúlyozta: „Két éve mentem el és a Jóisten kegyelméből újra itt vagyok Veletek. Nagy szeretettel jöttem ide. szeretettel. Szeretném – a Jó Isten kegyelmét kérve – ha minidig megmaradnánk a jézusi úton. Szeretném, hogy békében és szeretetben együttműködve haladhassunk ezen az úton.

Búcsú vendég szónokkal

Ebben az évben augusztus elsején volt városunk templomának nagy ünnepe. A búcsúi szónok főtisztelendő Dobó Tibor plébános atya volt, aki Vajdaságból jött el. Ő a délvidéki, vajdasági katolikus heti lap szerkesztője, aki idén ünnepli

papságának 25. évfordulóját. Nagy örömszámunkra, hogy elfogadta meghívásunkat és tartalmas prédikációjával segítette

hitünk elmélyítését, és a család fontosságába vetett hitünk erősödését, és a gyermeknevelési iránymutatásait.

Mogyoródiak Jánoshalmán

Egyházközségünk életében szép színfolt volt augusztus 22-én a mogyoródi énekkar szereplése. Lógó Tibor vezényletével, szép énekeikkel tették még emlékezetesebbé a vasárnap délelőtti szentmisét Hálás köszönet a felemelő percekért!

Egyéves munka elismerése

A helyi Képviselő-testület döntése alapján Bácsbokod Diszpolgára lett Nagyidai Zsolt, a település volt plébánosa. Az egyéves munkásságot elismerő kitüntető címet a szeptember 9-én megtartott testületi ülésen adta át Dr. Mészáros István. A nagyközség akkori polgármestere köszöntőjében kiemelte, hogy a 2009. augusztus elsején Bácsbokod plébánosává kinevezett kitüntetett, a kezdetektől a nap minden percében a hívek rendelkezésére állt. Majd így folytatta: „Lelkiismeretes, közösségépítő munkájával az idősebb generációt, a fiatalokat és gyerekeket is meg tudta szólítani. Egyénisége, mindenkire nagy hatással volt. Eredeti ötleteivel az emberek összetartozását elősegítő hagyományt teremtett. Kifinomult ízlését dicséri a sekrestye, a plébánia és a templom egyes részeinek időt álló felújítása. A plébánia udvarán felállított kereszttel a múlt értékeinek megőrzésére és annak a jelenben is meglévő fontosságára hívta fel a figyelmünket...

Karizmatikus egyéniségének köszönhetően a megszólított hívő és nem hívő bácsbokodi lakosok közül egyre többen járultak hozzá, a lehetőségeikhez mérten, az egyházi intézmények felújításához,

modernizálásához, szepítéséhez. Hosszú évek óta először volt olyan plébánosunk, Nagyidai Zsolt személyében, aki beszélte a községben élő három népcsoport – magyar, a horvát és a német – nyelvét, ismerte szokásait és etnikai jellemzőit. Pontos történelmi ismeretei nagyban hozzásegítették az itt élő nemzetiségi lakosokat, hogy tisztábban élhessék meg nemzetiségi létüket, vallásuk gyakorlása közben is. – zárta a kitüntetett méltatását dr. Mészáros István polgármester.

Nagyida Zsolt a következő szavakkal köszönte meg a kitüntetést: „Úgy gondolom, hogy amit tettem, azért tettem, hogy a rám bízott papi hivatásomat szeretetben és békében tudjam továbbadni a rám bízottakra, akár hívő, akár nem, akár útját kereső ember.

Amikor Jézustól megkérdezték, hogy melyik a legfőbb parancs, Ő azt mondta: „Szeresd Uradat, Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.” Ezzel ő mindent megmondott. Igyekezzünk, hogy ezt valóra váltsuk mindennapjainkban.”

Gratulálunk a kitüntetéshez!

Chiara Luce boldoggá avatása

A Szentszék XVI. Benedek pápa jóváhagyásával boldoggá avatta Chiara Luce Badanót 2010. szeptember 25.-én.

Chiara Luce 1990-ben halt meg csontvárosban, 18 évesen. Utolsó szava édesanyjához ez volt: „Légy boldog: én az vagyok!”

Ő a Fokolare Mozgalom első boldoggá avatottja. A boldoggá avatási szertartásra a világon minden tájról érkeztek zarándokok a mozgalomból, Dél-Amerikán át Európáig összesen 14 ezer fő.

A budapesti estén Magyarországról szeptember 22-én 20 órakor közel százan vágtunk neki az útnak, két busszal. Rövid eligazítás után a buszokon már ment az ismerkedés az ismeretlenekkel és az ismerősök üdvözlése.

Másnap délelőtt körülbelül 11 órára értünk Assisibe – Szent Ferenc városába – utunk első állomására. Itt is töltöttük az

első éjszakánkat az utazás után. Itt fő program a városnézés volt. Számos templomot és bazilikát felkerestünk köztük azokat is, amelyeket Szent Ferenc épített újjá 800 éve.

Másnap, szeptember 24-én délben indulunk tovább Rómába. Itt az első nap szintén városnézéssel telt. Másnap délután 25-én volt utunk fő célja a boldoggá avatási szentmise délután 4 órakor. Ezt követően pedig a Vatikán VI. Pál termében volt egy hálaadó színes műsor, amely során bemutatták Chiara Luce-t és beszéltek róla szülei, barátai és orvosai. Másnap 26-án Róma legszebb templomában a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában volt a hálaadó szentmise a boldoggá avatásért, amit pápai áldás követett. A szertartást követően indultunk haza és érkezünk meg az ébredező Budapestre 27-én, reggel 7 órakor

Blázsik András

Egy közülünk: Chiara Luce Badano

Chiara Luce Badanot 2010. szeptember 25.-én boldoggá avatták. Abban az ajándékban részesülhettem, hogy plébános úr és néhány család támogatásával részt vehettem Rómában a boldoggá avatáson. Magyarországról 100 társammal együtt indultunk útnak. Hogy ki is Chiara Luce Badano? Egy Észak-Olasz városban, Saselloban született 1971. október 29-én. Egyszerű, vallásos családban nevelkedett. Sokféle adottsággal rendelkezett, sportos, mozgékony lány volt. Csatlakozott a fokoláre mozgalomhoz és gen lett. Mély kapcsolatban állt Jézussal, felfedezte őt a kisebbekben, alázatosakban, szegényekben. Az volt az álma, hogy Afrikában beteg gyerekeket gyógyítson. Sokat volt együtt barátaival és rengeteget mosolygott, mindig meghallgatta társait. Az iskolában az egyik évben nem jött ki jól egy tanárával és a tantárgy nem ment neki, így megbukott. Bár igazságtalanságnak érezte, szeretettel fordult tanára felé. 17 éves

korában csontdaganatot találtak nála. Bátáran szembenézett a betegséggel. Fájdalmi egyre erősödtek de elutasította a morfiómot, hogy Istennek a fájdalmat tisztán ajánlhassa fel. Kortársainak ezt az üzenetet hagyta: „A fiatalok a jövő. Én már nem futatok tovább (betegsége vége felé már nem tudott járni) de át szeretném adni a fáklyát, ahogy az olimpiákon szokás. Egy életünk van és azt megéri jól leélni. Amikor már látták, hogy a kezelések eredménytelenek, Chiara Istenre bízta magát. Levezetett a fokoláre mozgalom alapítójával, Chiara Lubichkal mikor kétségek merültek fel benne. Chiara Lubich mindig bátorította őt és a Chiara Luce, azaz ragyogó fény nevet adta neki. 1990. október 7.-én ezekkel a szavakkal búcsúzik édesanyjától: „Anya, légy boldog, mert én az vagyok! Szia.” Olyan életet látunk, ami teljes egész. Barátságok, nevetés, Istennel való kapcsolat, felebarátok felé fordulás, kitartás, felajánlás és öröm a megpróbáltatások között is. Mi másra is vágyunk, mint a boldogságra? Keressük a pénzben, a sikerben, a népszerűségben és még sok minden másban. Példaképeket keresünk, hogy erőt merítsünk mások sikeréből, ahhoz az úthoz, melyet ők már megjártak. Chiara Luce pedig ragyogó fény fejünk felett, akitől bátran kérhetünk és akihez fohászkodhatunk. Példája pedig azt is mutatja, hogy bár az élet megpróbáltatásokkal van tele, a szeretet és a hit minden nehézségen áttegít.

Jacsó Ibolya

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége Jánoshalmi Csoportja az 56-os áldozatok emlékére méceses gyűjtásra hív mindenkit 2010. november 4. csütörtök 17 órára

a jánoshalmi Hősi Emlékműhöz

Giertyát vagy mécesest mindenki hozzon magával!

Imádkozzunk együtt az áldozatok lelki üdvéért!

A plébános beiktatása

Dr. Bábel Balázs Kalocsa-Kecskeméti érsek ünnepélyes keretek között október 10-én iktatta be hivatalába Nagyidai Zsolt atyát. Az új plébános ekkor kapta meg hivatalosan jánoshalmi templom és tabernákulum kulcsait, a stólát és a Szentírást, mint hivatali jelképeket.

Bérmálás egyházközségeinkben

Október 10-én Dr. Bábel Balázs érsek úr Borotán ???, Jánoshalmán pedig 7, fiatal részére szolgáltatva ki a bérmálás szentségét. Felvételünkön a jánoshalmi frissen bérmáltak láthatók. Buzgó szívvel imádkozzunk azért, hogy a kegyelem ezeket az ifjakat is olyan hatékonyan járja át, miként az első Pünkösdkor az apostolokat.

Emlékszoba szentelés

A hagyományápolás gondolata és az elődök tisztelete vezérelte Nagyidai Zsolt plébánost, amikor Belon Emlékszobát alakított ki a plébánián. Belon Gellért püspök úr egykori lakó helyisége megszépült, és a nagy hírű előd egykori bútorai és személyes tárgyai is új életre keltek a helyiségben. Október 10-én Dr. Bábel Balázs Kalocsa-kecskeméti érsek szentelte meg a Belon Emlékszobát a megye, a város és az egyházközség vezetői jelenlétében

Belon Gellért Füzesabonyban született 1911. szeptember 24 én. Kalocsán szentelték pappá 1934. június 17-én. Papi működését Fajszon kezdte. 1936-47-ig Kalocsán a Hittudományi főiskolán tanított, s közben a szeminárium spirituális (lelkivezető) volt. Plébános volt Sükösdön, Baján, Miskén, majd haláláig Jánoshalmán. 1958-ban főpásztor a bátmonostori apáti címet adományozta neki. (Boldog) XXIII. János pápa 1959-ben elidei címzetes püspökké nevezte ki, viszont a püspök szentelésre csak 1982. április 22-én került sor, amikor is boldog emlékü II. János Pál pápa kinevezte pécsi segédpüspökké.

Püspöki jelmondata: „Vulnere sanus - Sebtől gyógyult”. Egészségi állapotának megromlása miatt a jánoshalmi plébánián maradt. 1987. május 23-án hunyt el. Földi maradványait a pécsi székesegyház altemplomában temették el. Irodalmi és közéleti tevékenysége révén országos szinten is ismert volt, aki a Szentírást nemcsak jól ismerte (tudta kívülről), hanem annak tanítását papok és hívek számára egyaránt szinte karizmatikus adománnyal tudta magyarázni. Nyomatásban több írása is megjelent. Legismertebb könyvei: Bibliai füveskönyv, Ellesett pillanatok, Bibliai elmélődések, Imádkozzál, Jézus lelkülete. **b. s.**

Hitoktatás Kunfehértón

A 2010/2011-es iskolai tanév megnyitását követően Kunfehértón 18 fő nagycsoportos óvodás, 45 fő általános iskolás tanuló és 6 fő középiskolás tanuló kezdte meg a hittan órák látogatását. Az óvodában a nagycsoportos gyerekek hetente, pénteki napokon várják Katus Károly hittanárát. Az általános iskolások ugyan ezen a napon délután, három hittanos csoportban tanulhatják a katolikus hitéleti és egyháztörténeti ismereteket. Ezen kívül a vallástudományi eredmények nem mindennapi világába kaphatnak bepillantást.

Az óvodások és az első-második osztályos általános iskolai tanulók hitoktatásánál ebben a tanévben kiemelt módszerként vezettük be a minél több hangszeres kísérettel történő zenés ima, dal, vers begyakorlását és megtanulását. Ebben a munkában a hittanárt folyamatosan segíti a Kunfehértói Katolikus Lelkészség egyházközségi képviselőtestületének tagja, Katus Ferenczné (Marika néni).

A kunfehértói iskoláskorú gyerekek katekézis irányába történő motiválásában és a tanulói közösség szervezésében rendszeres segítséget nyújt Kazinczi Borbála általá-

nos iskolai pedagógus (Bori tanító néni).

A Kunfehértói Gyermekotthon lakói közül 6 fő tanuló igényelte a rendszeres hittanórákat és a lelki beszélgetéseket. Esetükben a nyugodt körülmények biztosítása kiemelten fontos. Látvá a mostani tanév kezdete után a hétfégi elutazásaik módosulását, lényeges lesz a Kunfehértói Polgármesteri Hivatal által biztosítandó hittan-közösségi terem mennél előbbi birtokbavétele, hogy az ifjúsági szintű hitoktatás tényleg hatékony legyen.

A kunfehértói hittanos csoport védőszentjének Szent Imrét, az ifjúság védőszentjét választotta. Hamarosan Szent Imrét ábrázoló emlémsalógoval és ruhán hordható jelvénnel jelenítheti meg a hittanos csoport az egységét és összetartozását, illetve a katolikus keresztényi elkötelezettségét.

Ebben a tanévben 10 fő hittanos készül az elsőáldozásra és többen szeretnének a bér-málás szentségében is részesülni.

**Kunfehértói Katolikus Lelkészség
Képviselőtestülete nevében
Katus Károly
világi elnök, hittanár**

Zarándoklat Vodica Máriakertbe

Hercegszántó Vodica Máriakert kegyhelyen május 13. és október 13. között minden hónap 13-án, Szűz Mária fatimai megjelenéseinek napján szentmisét tartanak. Október 13-án, szerdán 13 órától megtartott országos engesztelő szentség imádságvezetője és az azt követő fatimai mise főcelebránsa Nagyidai Zsolt jánosalmi plébános volt. Ebből az alkalomból külön busszal és személygépkocsikkal több mint 50 jánosalmi hívő zarándokolt el a kegyhelyre *(Lásd alsó képiünkön)*

A hercegszántói sokác (horvát) elbeszélés szerint, a Mária-kápolna helyén hajdan egy nagy rét volt, ahol juhokat és teheneket legeltettek; és a vadicali kút vizéből itatták a jószágokat. Történt egyszer, hogy miközben szénát kaszáltak a réten, az egyik imádságos

életet élő férfi elment a kútra vizet merni. Amint fölé hajolt, hogy korsóját kötőféken leengedje, a víz váratlanul hullámozni kezdett, majd hirtelen fényesség lett, és a kútban egy képet látott, amely Szűz Máriára és a kised Jézusra hasonlított: Ekkor a kép hirtelen megváltozott, s azt látta, hogy egy asszony kislányt tart az ölében. Azonnal visszament a többiekhez és elmondta nekik, hogy mit látott: Mindnyájan a kúthoz siettek, ám ők semmit sem láttak. A férfi: elszégyellte magát, hogy a többiek nem látják, amit ő. Amikor otthon elmesélték a történetet,

egyesek elhitték, mások nem. A férfinak azonban nem volt nyugta, éjjel sem tudott aludni. Másnap fogta magát, és megint elment a kúthoz. Ismét az a kép fogadta, mint az előző napon. Eszébe jutott, hogy másnap Kisboldogasszony

napja lesz; és ekkor felöltött-benne, hogy valójában Szent Annát látta a kised Máriával. Összesen három alkalommal látta ugyanazt a képet, ennek jeleként egy fűzfát ültettek azon a helyen. A kutat bekerítették, és egy kápolnát is építettek. Különböző helyekről lovas kocsin érkeztek ide a zarándokok, akik imádkoztak, énekeltek, és itt töltötték az éjszakát, ünnepelve Szűz Máriát. Több csodás gyógyulás is történt.

Egyházi kivizsgálást követően, 1838-ban az akkori kalocsai érsek, Klobusiczky Péter (1823-1843 között volt főpásztor) hivatalosan is kegyhelynek ismerte el Máriakertet. A kápolna mellé, 1933-ban egy bajai polgár hálából - mivel vak kislfia meggyógyult - egy Mária-szobrot építtetett. A kegyhely főpásztori elismerésének és felszentelésének 170. évfordulóján, 2008. október 13-án szentelték fel ezen a helyen a világ legnagyobb Szűz Mária-szobrát, amelyet Rigó István pécsi szobrászművész készített és Vő Sándor finanszírozott. 10 méter 53 centiméter magas.

Ministráns találkozó

Szeptember 18-án ministráns találkozó volt a Kecskemét Széchenyi-városi plébánián egyházmegyénk ministránsai számára. 12 településről mintegy 120-an gyűltünk össze. Csapatunk, ha lett volna a legnépesebb csapatok díja, magasan az első helyezést hozta volna el. Kirándulásunk első megpróbáltatása a Kecskeméti tartó buszozás volt. Ezt az akadályt remekül vette a csapat, imádkoztunk énekelünk, játszottunk, gond nélkül. Amikor megérkeztünk a helyszínre, rövid pihenő után meghallgathattuk Szakács Tibor atya előadását. Ráébresztett bennünket arra, hogy sokan talán nem régen ministrálnak, de mégis mennyi új ismerettel lettünk gazdagabbak ezen rövid idő alatt. Az udvari akadályversenyt sajnos elmosta az eső, de ez nem csüggesztett el bennünket. Kisebb csoportokra oszlottunk, amelyekben igyekeztünk személyes ismeretségeket kötni.

Az ebéd különleges ajándéka nemcsak a finom pörkölt volt, hanem hogy kitisztult az idő, így a kertben napfürdőzve fogyaszthattuk el azt. Ebéd után előkerültek a játékszerek: focilabda, kisvödör, homokozó lapát és néhány színes bogár. Ezekkel és egymással remekül eltöltöttük az időt. A délután folyamán más programok következtek: plébániafelfedező-túra, szellemi akadályverseny, szentmise, képvetítés, bibliai pantomim. Estefelé mindannyian élményekben bővelkedve érkeztünk haza. Remélem, hogy ez a találkozó nem csak abban volt segítségünkre, hogy megismerhettünk másokat, hanem abban is, hogy a negyven főt közelítő csapatunk minél jobban összekovácsolódjon. Köszönet érte Atyánknak és segítőknek.

B. a.

ministráns-pásztor

Közösségi találkozó

A Fokolare lelkeségi mozgalom helyi csoportja október 22-én Jánoshalmán a Molnár János utcai Alkotóházban közösségi találkozót tartott. Ezen a nyár óta történtek - Chiara Luce boldoggá avatása, árvíz, vörös iszapár – kapcsán megélt tapasztalatokat osztották meg egymás közt a csoport tagjai. Gyűjtöttek Devecser és Kolontár lakói részé-

Jánoshalmára kerekeztek

2010. szeptember 25-én délelőtt 15 fő kétkerekes túrázó érkezett be a jánoshalmi plébánia udvarára. A Kunfehértóról kerekező csoportot a helyi általános iskola hittanosai alkották. A gyakori szembeszél ellenére az időjárás kegyes volt, s az aznapi kiadós eső is várt estig, amikor a bringázók már régen otthon pihenték a 25 km-es túra fizikai terhelését.

A plébánián Nagyidai Zsolt plébános atya fogadta a csapatot, aki a hittanosokat a Szent Anna templom és kincstár látogatására invitálta. A templom és kincstár, majd templom parkjának bemutatása és bejárása után finom tea, gránátalma, gofri és palacsinta várta a hittanos bringásokat ebéd-időben.

A túrázók ezután megtekintették a plébánián található Isteni Gondviselés Kápolnát, a plébánia belső kertjét a teknősökkel és vadkacsákkal, majd útnak indultak hazafelé.

A résztvevők egyöntetűen megállapították: „az őszi hittanos kerékpártúrán lelkileg és testileg is fejlődtünk, nagyon jó

program volt, köszönjük a jánoshalmi plébánia munkatársainak a vendéglátást!”

Kunfehértó Lelkészség

Nemcsak a hittanosaira lehet büszke az egyházközség

Az idén januárban megalakult Balázs atya kezdeményezésére az APAFOCI közösség. A lelkes apukák, akik sok év kihagyás után kezdtek újra focizni, sokan ezen keresztül csatlakoztak be újra az egyházközség életébe. Eleinte sokszor izomlással küzdöttek az edzések utáni napokon, de mára már nem múlhat el hét találkozás illetve foci nélkül. Az eleinte sokat hibázó, nehezen összejáró csapat meghívást kapott Tiszakécskére, hogy ismerkedjünk meg az ottani APAFOCI csapattal és mérjük össze tudásunkat. Május környékén kaptuk a meghívást, mely lelkes készülődésre ösztökélt bennünket. Intenzívebb csapatmunkából ki-ki a saját „felesleges” idejének és energiájának mértékében vette ki a részét. Ez idő alatt kezdtünk igazán közösséggé kovácsolódni. Sokat segített ebben, hogy az edzések után Balázs atya baráti beszélgetésre hív bennünket a

plébániára. Ezekben a hónapokban már mindenki úgy tervezte a heti programját, hogy a szerda esti apafoci csak fontos esetben maradjon ki.

A lelkes készület után közösségi szellemmel indultunk útnak Tiszakécskére augusztus 21-én. A két autóval utazó csapat a meccs előtt profi idegenvezetővel

karöltve megnézte a város nevezetességeit (a város templomait és közintézményeit), majd egy sétát tett a Tisza parton. A csarnokba érve meleg szívvel fogadtak bennünket a házigazdák. A kétszer 30 perc foci után az állás 14:8 a Jánoshalmiak javára. A házigazdák a zuhanyozás után baráti beszélgetésre és vacsorára hívtak meg bennünket a plébánia pince-klubjába. Itt a nyári meleg helyett kellemes 17-18 fokok hőmérsékletű levegő fogadott bennünket. Késő estig tartott a beszélgetés, aminek a végére előkerült a hegedű, és daléneklésben is összemérvettük tudásunkat.

Másnap mise után indultunk vissza, és ezen élményekkel gazdagabbak lettünk. Az APAFOCI csapatok között alakuló jó kapcsolatot mélyíteni fogja, hogy november folyamán a visszavágót itthon Jánoshalmán szervezi a közösség.

Egy lelkes csapattag

A Szent Anna Katolikus Óvoda Iskola és Diákotthon hírei

A nyáron történt

A nyár a pihenés ideje, de a nevelési intézményekben az új év előkészítése is. Az épületek karbantartási munkái mellett újítás is történt. Az iskolában új tanterem kialakítása volt szükséges, hiszen már második éve két első osztályt indíthattunk, annyi kisgyermek jelentkezett hozzánk. Az új helyiségbe új bútorok kerülhettek. A magas belvív miatt használhatatlanná vált egyik osztályban a parketta, ezért helyette linóleumborításra cseréltük. Óvodánkban a kerítést magasítottuk, hogy az ovisok bátran labdázhassanak.

Tanévünk kezdetén személyi változások is történtek intézményünkben. Pék Andrea óvónőként kezdte meg intézményünkben ezt a tanévet. Takács Lajosné az egyik első osztályunk osztályfőnökeként tevékenykedik, Bárkányi János Zsoltné pedig takarítónői feladatokat lát el iskolánkban. Óraadóként rajzot tanít Sillye Csaba, s újra körünkben üdvözöljük az angol

órákon Édes Annát. Gyermekgondozásra igénybe vett szabadságukról tértek vissza: Mészárosné Buzder Mónika és Haugné Szatmári Lívia.

Idén nyári tábort is szerveztünk, 34 kisgyermek 11 felnőtt kísérelével Badacsonyládbihegyre utazott. Kirándultak többek között Keszthelyre, ahol megtekintették a Festetics kastélyt, túrájuk alkalmával a Szigligeti várat fedezték fel. Táborozásunkhoz pályázati pénzt is sikerült elnyernünk, így a napi ebédet valamint a belépők egy részét ebből fedeztük.

A TÁMOP pályázatunk projektjét augusztus 31-én zártuk. A pályázat keretein belül pedagógusaink megismerhették és alkalmazhatták a kor követelményeinek megfelelő módszereket. Képzéseken vehettünk részt, eszközökhöz juthattunk 15 millió forint értékben.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósult meg.

Az új év kezdete

Pedagógusaink és óvónőink minden évben új reményekkel Isten áldásában bizakodva kezdik meg feladataik elvégzését. Intézményünkben 321 gyermek és 30 pedagógus kezdi meg a 2010-2011-es tanévben a nevelő-oktató munkát. Intézményünk tanévnyitója 2010. augusztus 28-án

volt. A szentmisét Dr. Bábel Balázs Kalo-csa-Kecskeméti Főegyházmegye érseke celebrálta. Ezen a szertartáson köszöntötte az intézmény új igazgatóját, valamint beiktatta hivatalába Főtisztelendő Nagyidai Zsolt plébános urat.

Hagyományaink szerint

Iskolánk alsó tagozatos gyerekeinek 2010. szeptember 24-én, a hagyományainkhoz híven, Szent Gellért napi akadályversenyt rendeztünk. A megnövekedett létszám miatt 13 csapatot kellett kialakítani, így közel 160 gyerekkel, 13 pedagógussal és Balázs atyával vonultunk ki a Batthyány utcai rétre. Vegyes életkorú csapatokat szerveztünk, így kisebbek és nagyobbak együtt kellett, hogy dolgozzanak az eredményességért. Ez az összetétel lehetővé tette, hogy megfigyeljük a gyerekek együttműködését, toleranciáját, alkalmazkodóképességét, segítőkészségét,

melyekből idén is „ötösre vizsgáztak”. A tanulók egyik része a 7 állomásból álló akadályversennyel kezdte a versengést, míg a másik része különböző sorversenyeken küzdött az érmekért. Utána a két nagy csoport helyet cserélt, így mindenki részt vehetett minden játékban és versenyen. Minden kisdíák egy kis édességgel térhetett haza helyezéstől függetlenül. Bár fáradtan, de élményekkel gazdagodva zártuk ezt a szép őszi napot.

Felső tagozatos diákjaink pedig útra kerekedtek, hogy egy vidám, élményekben gazdag napot töltsenek el a főváros-

ban. A három órás vonatozást követően földalattival folytattuk utunkat a Városliigetbe. Sok diák először látott metrót, ez még izgalmasabbá tette a kirándulást. A Széchenyi fürdőhöz érve a magas létszám miatt ketté vált a diáksereg. Az 5-6. osztályosaink először a Közlekedési Múzeum felé vették az irányt. Megérkezésünk után tárlatvezetőink kalauzoltak bennünket az épületben. Tájékoztatójuktól sok érdekességet tudhattunk meg a ma használatos

közlekedési eszközök múltjáról, technikai fejlődéséről. A mesék világába is bepillanthattunk a Foky Ottó életmű-kiállítás keretén belül, ahol megelevenedett a Tv-Maci, Misi Mókus, Mirr-Murr és barátainak világa. A Hírességek Csarnokában találkoztunk Farkas Bertalan első magyar űrhajós és Fa Nándor hajótervező élethű viaszmaszával. Ez idő alatt 7-8. osztályosaink a Petőfi Csarnok emeletén, a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum Repüléstörté-

neti és Űrhajózási Kiállítását tekintették meg. A tárlaton több, mint ötven kiállított gépet, sok száz alkatrészt és fényképet láttak, megismerkedtek a magyar repülés történetével az 1900-as évek elejétől egészen napjainkig. A kiállítás megtekintése után ők a Közlekedési Múzeum főépületében, 5-6.osztályo-

saink pedig a Petőfi Csarnokban folytatták tovább útjukat, ahol egy szimulációs program segítségével néhány perc erejéig részesei lehettek a pilóták életének. Egy rövid városligeti sétát követően megérkeztünk a Fővárosi Állatkertbe. Sok, eddig csak könyvekből, képekről ismert állattal ismerkedhettek meg a diákok. Saját szemükkel tapasztalhatták meg az elefánt, a zsiráf, az oroszlán és még számos egzotikus állat valódi méretét, jellemzőit. Rendkívüli volt a Madagaszkár-ház, ahol a szí-

getország élővilágának néhány képviselőjét, többféle makit, madarat, hüllőt és kétéltűt láthattunk. A ház érdekessége, hogy a madagaszkári emberek kultúrájába is betekintést engedett. Az Állatkertben sétálva, megpillantottuk híres énekesünket, Demjén Ferencet, aki nagyon közvetlenül és kedvesen fogadta a tőle autogramot kérő gyerekeket. Ezúton is köszönjük neki! A hosszú utazás után fáradtan, de rengeteg értékes élménnyel és érzésekkel gazdagodva értünk haza.

Érsek atya köszöntése

Hatvanadik születésnapját ünnepelte dr. Bábel Balázs, kalocsa-kecskeméti érsek. Kalocsán október 18-án ünnepi hálaadó szentmise volt a főszékesegyházban, ahol intézményünk is virággal köszöntötte az érsek atyát.

Megújulva, értékes hagyományainkat mégis megőrizve indult ez a tanév. Sok munkával, de nagy-nagy szeretetben töltjük napjainkat. A nehézségek leküzdésére itt vagyunk egymásnak, s a szülők többsége is biztos háttérként és tevékeny segít-

ségként áll gyermek és pedagógus mellett egyaránt. Isten áldását és a Szentlélek bölcsességét kérjük, hogy a továbbiakban is a helyes úton járjunk.

Horváthné Sörös Anita

Hittanos tábor Szálkán

2010 augusztus 9-11-ig a felsőbb éves tanulók Szálkán hittanos táborban vettek részt Binszki József plébános atya vezetésével. Nem csak lelkiekben, hanem más élményekben is gazdagodtunk. Mőcsényig vonattal mentünk, ahol József atya várt minket.

A szálláshelyre vezető utat gyalog, egy kis túra keretén belül tettük meg végig a szálkai tó mentén. Az első nap egymás megismerésével és közösségi játékokkal telt el.

Másnap erősítés érkezett, Balázs atya személyében. Grábocon az ortodox kolostort néztük meg, amely az egyetlen ortodox kolostor Magyarországon. A templomot egy apáca mutatta be nekünk. Itt gyönyörű freskókat és ikonosztázt láthattunk.

Szerdán a strandot vettük birtokunkba, egészen a zárásig élveztük a fürdözést. Kenuval még a tavat is körbeveztük.

Csütörtökön Szekszárd városában baran-

goltunk a szép dombok közt. Este pedig táborüzem készítésén dolgoztunk, de sajnos vihar jött és „elfújta” az esti programot.

Utolsó előtti nap biztosan sokak számára ismert Cselik László plébános atyához látogattunk, Bikalra. Itt a lelki beszélgetés után egy finom ebédet is elfogyasztottunk. Délután a bikali Élménybirtokra mentünk, ahol a középkor kelt életre, és a reneszánsz ember mindennapjaiba kaptunk bepillantást.

Az utolsó napon még egyet fürdőztünk a tóban, majd indultunk vissza a Mőcsényi állomásra.

Minden este gitáros énekek, imádságok mellett megbeszéltük, hogy az adott napon milyen lelki élményben volt részünk és lelki útavalót kaptunk másnapra.

Mindannyian hálásak vagyunk József atyának, hogy programokban ilyen gazdag hetet tölthettünk el vele.

Miskolczi Zsolt 8. o.

Terményáldás a Katolikus Óvodában

Szeptember 30-án, gyermekek vidám énekétől volt hangos az óvoda Az udvarát és az ünnepi asztalt az ősz kincseivel díszítettük. Az alma és egyéb füzérek mellett tök anyóval és tök apóval is kedveskedtünk a gyerekeknek és a vendégeknek.

Már hetekkel az ünnepség előtt, lelkes készülődéssel, és nagy izgalommal vártuk ezt a napot. Hálaadó énekkel nyitottuk meg a terményáldást, majd Balázs atya ünnepélyes keretek között áldotta meg a terményeket és mutatott rá a Mennyei

Atya szerető gondoskodására.

Az idei évben a gyerekek egy vásári jelenetet adtak elő, amit egy valódi vásári forgatag is követett. Az óvónők, szülőkkel és nagyszülőkkel együtt, saját kezűleg készített tárgyakból, tükrös mézeskalácsszív, perec, tूपárna, stb. vásárt rendeztek. Egy meglepetés előadás is színesítette a napot, melyben az óvónők eljátszották az „Alma” című mesét. Az ünnepség zárásaként a gyermekek szőlőt pré-

selhettek és mustot fogyasztottak egy nagypapa közreműködésével.

A rendezvényre sok szülő, kisebb illetve nagyobb testvér, a Katolikus Iskola két első osztálya, valamint tanítók és intézményünk vezetői is ellátogattak. Így adtunk hálát Istennek, amelyről így szólt a gyermekek imája: „Én Istenem, de jót tettél, mennyi szépet teremtetted, eget, földet, fát, virágot, ezt az egész nagyvilágot.” Amen.

Pék Andrea
óvodapedagógus

Kedves gyerekek!

Ez az oldal teljesen a tiétek, mely egyben tanulságos, és szórakoztató!

Játsszunk a SZÓVAL!

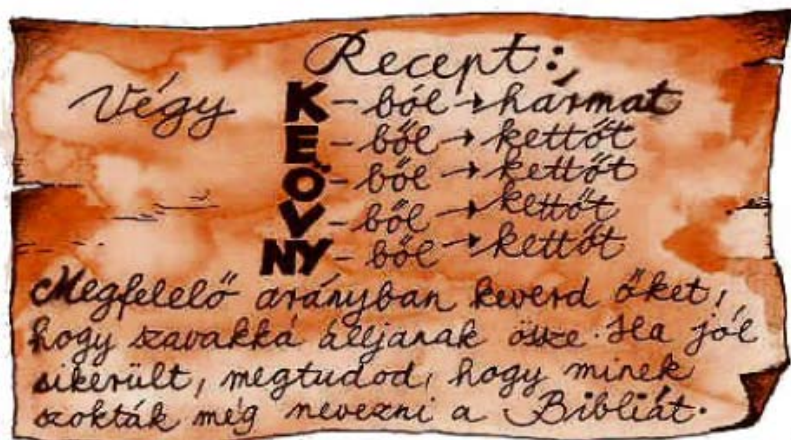
M	U
O	T
T	A
L	I
E	G
A	A

H	A
L	L
R	S
T	T
S	Z
Ü	T

S	A
N	G
O	T
Z	Ó
A	M
A	K

E	L
H	A
Z	Ü
T	O
É	J
F	I

Összekeveredtek az oszlopok. Ha helyes sorrendbe állítjátok őket, folyamatosan olvasható szöveget kaptok. Írd meg a mondatokat, de le is rajzolhatod! Találj ki Te is hasonló feladványt.

Kezdetkor teremtette Isten azet és aet. Isten lelke lebegett aek felett. Isten elválasztotta aot atől. A világosságotnak nevezte, a sötétséget pedignak. Isten a szárazat földnek nevezte, az összefolyt vizeketnek. A föld zöldellőeket teremtett,at, amelyeköt érlelnek.

Isten megteremtette a két nagy világítót, aot és aat, és hozzá még aokat. Isten megteremtette azeket, fajuk szerint, majd újra szólt: Teremtsünkt a képmásunkra!

Írd be a hiányzó szavakat a pontokra. Rajzold le a teremtés folyamatát napról napra.

Művedet szertettel várjuk!

Akikért a harang szólt

az egyházi anyakönyv alapján 2009. november 1-től lapzártánkig,

Dám Mária Katalin	1946.	Nagy Franciska	1919.	Molnár János	1913.
Zámbó Franciska	1922.	Dr. Ivanics Mihály Sándor	1937.	Horváth Anna	1932.
Hován Magdolna	1963.	Fejes Ferenc István	1929.	Németh Margit	1940.
Lakatos Lajos	1952.	Burai József	1955.	Ádám László	1949.
Novok Rostás Kálmán	1921.	Tóth Gyula	1927.	Repka András	1929.
Kazinczi Vilma	1916.	Rabb Mária	1919.	Török Etelka	1921
Kelle István	1937.	Hegedűs Anna	1919.	Györgye Ilona	1951
Jelenics Krisztina	1928.	Almási Margit	1927.	Tománovits Ferenc János	1936.
Kovács Pongrác	1938.	Faddi Mihály Máté	1925.	Gál János	1947.
Kistamás Terézia	1935.	Rátai Rudolf	1944.	Antóni Mária	1914.
Kender Margit	1924.	Bogdán Erzsébet	1927.	Támás István	1927.
Szilágyi József	1934.	Bor Julianna	1914.	Szabó Mária	1927.
Horváth Mária	1914.	Taskovics István	1949.	Nagy József	1932.
Agócs Benedek	1929.	Gál Imre	1926.	Sarok Etelka Julianna	1932.
Grósz Mária	1922.	Kiss Erzsébet	1929.	Mák János	1957.
Bohnert Anna	1930.	Münich Mária	1933.	Papp Eszter	1925.
Krupszki Vince	1916.	Dobos Franciska	1917.	Nagy Ilona	1936.
Sztojka Gizella	1937.	Doszkocs Ferenc	1940.	Szűcs Terézia	1938.
Tóth Julianna	1950.	Budai Ilona	1944.	Nagy István	1933.
Besze Sándor	1940.	Juhász Julianna	1930.	Varmuzsa Rozália	1933.
Granyák Franciska	1925.	Szűcs Mária Magdolna	1935.	Gubisi Péter	1919.
Malustyik János	1917.	Pető Mihály	1937.	Agócs Franciska	1934.
Mészáros Mária	1919.	Kolompár József	1927.	Fenyvesi László	1950.
Schuller Borbála	1927.	Madarász Veronika	1917.	Dudás Ilona	1927.
Sarok Margit Mária	1947.	Híz László	1959.	Szabó József	1925.
Szántó Péter	1914.	Agócs Franciska	1930.	Sipka Eszter	1925.
Bogdán József	1946.	Czeglédi Antal	1935.	Horváth József	1932.
Győri Ilona	1929.	Király István	1959.	Maczkó Franciska	1921.
		Naszvadi Mária	1922.	Szekszárdi Mária Jolán	1928.
		Kiss Jolán	1922.	Andris József Nándor	1919.
		Jacsó Anna	1911.	Sódar Tibor	1961.
		Dobos Sándor	1947.	Sztrinkó József	1927.
		Mészáros István	1929.	Somogyi Margit	1924.
		Balázs Terézia	1913.	Dobos Etelka	1944.
		Csernók Julianna	1929.	Kiss Etelka	1922.
		Pál Mária	1921.	Mikó Margit	1936.
		Kasziba László István	1929.	Édes János	1965.
		Konkoly Mihály	1925.	Kocsis Mária	1934.
		Kolompár Péter	1954.	Bényi Erzsébet	1931.
		Kosóczki Imre	1933.	Barna Bernadett	1923.
		Jávor Mária	1924.	Bugyi Margit	1921.
		Bakos Tibor	1927.	Gusztonyi Lajos	1939.
		Kuklis István	1946.	Mezei Klára	1953.
		Rendek Máté	1921.	Szarvas Borbála	1913.
		Kasziba Magdolna	1921.	ifj. Faddi Tibor	1976.
		Nagy János	1946.	Lévai Károly	1963.
		Rada Márton	1919.	Faddi Franciska	1939.
		Szűcs Franciska	1952.	Balázs Ferenc	1931.
		Katona Anna	1930.	Friebert Katalin	1928.
		Dobos Ilona	1919.	Urfi Mária	1928.

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
<http://www.szentanna.org>

E-mail: stanna@anet.hu

Kiadja:

A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala
Jánoshalma, Béke tér 11.

Felelős kiadó:

Nagyidai Zsolt plébános

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Felelős szerkesztő:

Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:

Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta